

KURJER LITEWSKI

w W I L N I E dnia 28. Października V. S. R O K U 1808.

RYGA VS. d. 17 października J. J. Mośc w nocy z dnia 14 na 15 tędy przejechał do stolicy.

S. PETERSBURG V. S. d. 13 Października. J. J. Mośc obiawiając swoje najwyższe ukontentowanie, i oświadczając imieniem oyczyzny, należną wdzięczność gorliwym i synom, którzy przynieśli dla niego w ofierze część swojego majątku, na uformowanie i uzbrojenie milicyi, raczył rozkazać ogłosić ich imiona wespół z uczynioną przez nich ofiarą, dla powszechny wiadomości teraźniejszemu i późniejszemu pokoleniom. Z Gubernii Wileńskiej, pudług odebranych dotąd wiadomości, są następujący.

Aktualny stanu konsyliarz Bagniewski ofiarował 1000 rubli assygnacyinych. Starosta Rakanicki Włodek 200 rubli srebrnych. Adwokat Grabowski 50 rubli. Graf Choiseul Gouffier 3000 r. s. Biskup Wołczacki 100 r. Nadw. Sowi: Serbinowicz 65 r. Marszałek Trocki Łappa 150 rs. Prezydent Ziem: Zyliński 30 r. s. Sędzia Odyńiec 30 r. Sędzia Mineyko strzelb 6 i 45 r. Sędzia Bienkunski strzelby 2 i 30 r. Sędzia Grodzki Eytmin 30 r. Pisarz Wrotnowski strzelby 2 i 22 r. oraz 50 kop. Szlachciec Tański 15 r. Jan Duszakiewicz szpadę i 6 r.

Wójt Przemieniecki 1000 r. Burmistrze: Borkowski 100 r. Sawaniewski strzelbę, szablę i dwa pistolety. Radni Kryszkiewicz 50 r. Święcicki 10 r. Artecki 10 r. Han 50 r. Bergman 50 r. Max 150 r. Ride 30 r. Krzyżanowski 100 r. Opite 50 r. s. Ławnik Buksza 25 r. Pisarz Krupowicz 50 r. s. Burmistrz Pawłowski strzelby 2, szabli 2 i 50 r. Kupiec Reyzer 1000 r. i tyleż co rok do zakończenia wojny. Burmistrz Schwartz i Radny Sledziński po 200 r. Burmistrz German 100 r. Aptekarz Welke 40 r. s. Obywatel Wolf TB. 5 i srebrną tabakierę. Wagner 30 r. Radny Wibers 25 r. Burmistrze Getz i Stachowski strzelby 2 i 25 r. Ławnik Jakubowski Kling 200. Kupiec Tymowski 150. r. Obywatel Chmielewski strzelbę.

Marszałek Zawileyski Sulistrowski strzelb 8 i 500 r. s. Chorąży Filip Czechowicz 100 r. s. Podkomorzy Możeyko 40 r. Chorąży Józef Kuczewski 50 r. Szambelan Chalecki 2 czetwierti owsa i 20 r. Onufry Błazewicz szablę i 4 r. Sędzia Ziem: Adam Mikosza parę pistoletow i 100 r. Sędzia Ignacy Niewierowicz 30 r. Pisarz Szmigielski 15 r. Komornik Zoładz 12 r. Chorąży Boksański 10 r. Wincenty Zawadzki parę pistoletow i 3 r. Obożny Adam Boguszewicz 30 r. Podkomorzy Gasper Szyszko 40 r. Joachim Chomski 12 r. Franciszek Możeyko 10 r. Mateusz Bukowski 3 r. Doktor Kowalski 50 r. Wincenty Szymko-

wicz 30 r. Mikołaj Kurkowski 10 r. Sędzia Karol Piewcewicz 12 r. Benedykt Narwoysz 6 r. Były Sędzia Józef Niewierowicz 30 r. Mateusz Antonowicz 15 r. Kaletan Świętecki 30 r. Piotr Niewiadomski 10 r. wszyscy srebrem. Kommissarz Zawileyski Wołk strzelbę i 100 r. Prezydent Ziem: Józef Zabłocki 60 r. s. i 10 as. Sekretarz Sapunow 25. Assessor Antoni Fronckiewicz 30 r. as.

Szlachta Józef Rydwański, Mateusz i Franciszek Kołydyński, Ludwik Beynar, i Władysław Saykowski 3 r. s. Józef Weryha 1 r. s. i 10 r. as. Mateusz Rodziewicz 1 r. s. i 5 r. as. Marszałek Wincenty Sołtan 100 r. s. Kaziemierz Muchliński parę pistoletow i 20 r. s. Jakub Dzerzerzyński 30 r. s. Ignacy Świętecki szablę i 12 r. s. B. W. P. Maior Maciej Kontkowski 100 r. s. W. Brunet i W. Stanisław Jasiński po 100 r. s. Powiat Kowieński 148 sztuk rogatego bydła. Rotmistrz Józef Rogalski 1 sztuciec, parę pistoletow, żyta i bwsa po 2 czetwierti i 9 r. s. Kaznaczezy Antoni Rossochacki strzelbę, 7 r. i 50 kop. Porucznik Polski Pawencki strzelbę i 3 r. s.

Prezydent Michał Romer 6 szabel, 2 pary pistoletow, 2 muszkiety, 2 karabiny, i 200 r. s. Jan Ratowit sześć rubli srebrem. Adam Stenkie- kiewicz parę pistoletow szablę i 30 r. i tyleż co rok do skończenia wojny. Michał Tański, Michał Czyż i Józef Siekiucki po 15 r. Woyski Litt Michał Zaleski 45 r. i 3 konie z uprzężem i bryczką. Emanuel i Wincenty Sańkowscy 2 strzelby i 10 r. Mostowniczy Trocki Michał Odyńiec strzelbę i 12 r. Michał Szabuniewicz strzelbę i 30 r. Joachim Korzonowicz 2 r. Michał Łukaszewicz 1 r. Stanisław Eydziatowicz 30 r. Dominika Skarżyńska 8 r. Marcin Czarnecki 10 r. Porucznik Jan Łacki 15 r. Ignacy Stankiewicz 6 r. Gabryel Hryniewicz 20 r.

Obywatele Adam Przeciszewski 120 r. Onufry Macewicz 30 r. Adam Budzko 5 r. wszyscy srebrem. Ignacy Ważyński 300 r. as. Piotr Zienkowicz 90. Tadeusz i Bernard Sabaiscy 31 r. Kazimierz i Aurelian Dmuchowscy 77 r. Kaletan Zawadzki 15 r. Maciej Charewicz 10 r. Jan Witarecki 34 r. wszyscy srebrem. Kolleski Sekretarz Marcelli Rodkiewicz 25 r. as. Piwowarka Meierowa 50 r. s. Radny Święcicki 10 r. Stolarz Elert 15 r. s. Kupcy Kuznecow i Reyterowski po 25 r. ostatni po tyleż do skończenia wojny. Burmistrz Kaufman 2 pary pistoletow. Obywatel Kotkiewicz 50 r. Kupiec Jaster 30. Podkomorzy Oszmiański Ważyński 435 r. Xięża Trynitarze Trynopo'skiego Kłasztoru 10 r. Xiadz Jan Misewicz 3 r. s. Antoni Andruszkiewicz 2 r. s. Prezydent Potrykowski 50 r. Jerzy Komar 50 r. Biskup Huwalt 100 r. Stanu konsyliarz Huwalt 100 r. Wayner 30 r.

Marszałek Wileń: Lachnicki po 168 r. s. co rok do skonczenia wojny, z obowiązkiem utrzymywania w swoim majątku 4 inwalidow, dawania im pokarmu, mieszkania, odzienia i po 8 rubli co rok żołdu aż do ich śmierci. Wice Marszałek Wileń: Józef Walentynowicz 100 r. z obowiązkiem utrzymywania 3 Inwalidow podług powyższego układu. Były Stwołowski Marszałek Radziszewski z szelby, z pary pistoletów, z szabli i 10 r. oraz 20 kop. srebrem.

Obywatel Werzbicki z strzelby. Gubernski Wileń: Marszałek Czyż 100 r. s. i po 400 as. pensyi swojej komanderyi do końca wojny. Mar. Szaw: Dominik Nagurski 5 szabli kawalerskich i 200 r. Choraży Marcin Gruszecki 100 r. i 30 łokci płótna. Antoni Ignacy Hryniewiczowie po 50 r. Tomasz Gosztowt strzelbę. Marszałek Brasławski Bielikowicz 100 r. Łowczy Felicyan Żaba, Józef Żaba, i Szambelan Piotr Żaba po 15 r. Zygmunt Engelhard z strzelby i szabłą. Kapitan Knabenhow szabłą. Staroszcina Salmonowiczowa, i Alojzy Mazurkiewicz po 10 r. s. Łowczy Józef Mazurkiewicz 20 r. Szambelan Jan Kiełpsz 7 r. s.

Rotmistrz Stanisław Downarowicz, Karol Pruszek i Justyn Beynar po 3 r. s. Sędzia Antoni Nowokoński 15. r. Woyski Stanisław Wyrwicz 6, Adwokat Wyrwicz 14, Rotmistrz Adam Lesnicki 5, Józef Szypillo 6 r. s. Adwokat Czarnicki 5 r. s. i 5 r. as. Choraży Wawrzecki 5 byków, 20 owiec, i 10 świń. Stano konsyliarz Pizani 50 maki, i owsa 25 czwarti. Pisarz Piotr Łopaciński 12 r. s. Jan Salmonowicz strzelbę i 20 r. s. Mikołaj Szczuiowski i Michał Szumski po 2 r. s. Komisarz Brasławski Chotiaiew 25 r. Strapczy Jskrzycki 15 r. s. Kąznacze Kozłowski 25. Buhalter Kozyrski 5 r. as. Anastazy Szmigielska i Felix Bogucki po 20 r. s. Jan Świętorzecki 200 r. as. Były Marszałek Morykoni 180 r. Jakub Szeleyko 4 r. Małgorzata Urbanowiczowa 10 r. s.

Mayster Godfryd Wilke z kotły miedziane. Andrzej Łunkiewicz 7 r. Ignacy Chomiński 41. Wincenty Jabłonowski 15. Tomasz Trembicki 4. Były Instygator Rafał Slizien 50 r. Antoni Gorski 32 r. Michał Ważyński 37. Karol Charkiewicz 3 r. Antoni Michałowski 11. Jan i Sylwester Szczepanowiczowie 10 r. s. Andrzej Kościakowski bez cke owsa. Andrzej Pogoski 10 r. s. i 15 as. Ignacy Dmuchowski 10 r. as. Reszta później.

Port Bałtycki, Rogervick, 16 września. Admiraliowie Saumarez i Nauckhof z flotą Angielsko-Szwedzką ze 25 żaglow złożoną, między którymi jest 16 liniowych okrętów, od niejakiego czasu port nasz zamykają. Flotta Rosyjska rozbroiona w porcie koło brzegu w linią uszykowana. Działa z niższych bateriow wysadzone na ląd dla założenia nadbrzeżnych baterii, które niszczyć będą zamary nieprzyjacielskie. Admirali Saumarez wezwał naszego Admirala do wydania, przed skonczeniem robot, połowy floty, z wolnością odprowadzenia drugiej połowy do Cronstadu. Admirali Rosyjski odpowiedział, że spali przedzwy własną ręką wszystkie okręta, aniżeli pozwoli na takie warunki. Uzbrowszy więc nieprzyjaciel małe statki trzy dni ciaskał bomby na nasze baterie, wszakże bez żadne-

go skutku. Minister morski Admirali Czyczagow tu przybył dla uczynienia potrzebnego do obrony rozporządzenia. Gdy nieprzyjaciel wiatrem przeciwnym usuniony na głębiny nie mógł działać porządnie, zakończyliśmy 15 bateriow które armatą okrętową i wielkimi działami z Rewla sprowadzonymi osadziliśmy. Flotta nasza jest zupełnie bezpieczna. Nieprzyjacielska odstąpić musi; już 3 Szwedzkie okręta, niemogąc wytrzymać na morzu, odłączyły się od głównej floty; Angliacy sami podnoszą kotwicę i na głębiny oddalają się skoro tylko wiatr powstaie.

WIEDEN d. 14 października. Kollegium wojenne rozkazało w 17 cyrkulach granicznych uformować rezerwy, a po miastach milicje. Dostawia zatem Peterwaradyn i Karłowicz 1 batalion, Pańczowa z dywizye, Semlin 1 batalion czyli 3 dywizye, i tą koleją dalsze miasta pograniczne. Te milicje ćwiczyć się powinny w sztuce wojennej do zupełnej doskonałości.

Fregata Angielska krążąca przed portem Umago, napadniona przez dwie Włoskie szalupy i dwóch korsarzow Francuzkich, broniąc się najsilniey rzuciła rozpalone do portu kule, które prędko w perzynę obróciły domy i okręta w Umago będące. Później ta fregata zmusiła ieden Włoski statek pod Capo d'istria do poddania się. Zegluga na morzu Adryatyckim jest cale niebezpieczna; liczne korewety, brygi, i korsarze Angielscy krążą w tych stronach, zabierając wszelkie okręta, które potem do Malty prowadzą. W okolicach Zara napełnione są szpitale Francuzami, którzy częścią walcząc z mieszkańcami Cattaro, częścią przez niedostatek żywności, uciepieć musieli. Drogi przez Dalmacya napełnione zbóycami grożą widocznem dla podróżnych niebezpieczeństwem.

Arcey Xze Karol woysk Austriackich Generalissimus z Prezburga tu przybył; równie Xze Maksymilian obejrząwszy milicję wyższej Austrii tu przyjechał. Cesarz z żoną wkrótce tu spodziewany, potem ma przedsięwziąć podróż do Galicji, gdzie stany mają być zwołane, już służącym u Dworu kazano porobić suknie zimowe.

Spokojność najwyższa za staraniem W. Wezyra kwitnie w Konstantynopolu. Wydał najsurowsze do Baszow rozkazy aby spełniali bez uchybienia wszystko to co im zaleci, gdyż od tego zależy dobro Monarchii Ottomańskiej. Postępuie najsrożej z Janczarami, którzy od dwóch wiekow przyzwyczaili się zrzucac z tronu i wsadzac Sułtanow: śmiercią karze wszelką niekarnosc, a nawet szemranie: obok tego regularnie w dni wyznaczone żołd im oplaca.

Nadto postanowił W. Wezyr dla utrzymania Janczarow na wodzy, i dla wprowadzenia zgubionej karnosci, zreformować cale woysko Ottomańskie na sposob Europejski, Nizami Gedid, który Selimowi z tronu a potem i życie kosztował. Sułtan Mahmud nieograniczone zaufanie położył w W. Wezyrze, który go na tron wyniósł, i przeto Baszowie znając staly charakter tego męża, zupełnie są iemu posłuszni. Rozsądnieysi Muzułmanie i większa część Janczarow trzymają z Wezyrem, przekonani że Państwo Tureckie niemoze być zba-

wione, iak tylko przez ostre środki.

Sławny muzyk Haydn ozdobiony krzyżem legii honorowej zaczął dnia 8 rok 77 życia swego, przez które zrobił 118 Symfonii, 163 Barytony, 15 koncertów, 15 mszy, 84 kwartety, 30 kanonów, 14 włoskich oper, 5 Niemieckich, 5 oratoriów, 366 pieśni, 400 menwetów i dalszych niemieckich tańców. Urodził się w Rorau na granicy Węgierskiej z ubogich rodziców. Ojciec umiał grać na Arfie. W szóstym roku z domu oddalił się; długo był przy muzyce chórowej. W 16 roku głos stracił i wiele biedy uciierał, mieszkać musiał w Wiedniu pod dachem bez pieca i okien wporze zimowej, powrócił potem do choru gdzie za 17 graycarów całe nabożeństwo odprawował. Nigdy nie był we Włoszech, iednak dziś jest podziwieniem Europy, którą przez lat 50 napisał dziełami.

LONDYN d. 18 września. Prawdziwa siła nasza w Portugalii przeciwko Francuzom użyta składa się z czterech dywizji i piątej rezerwy pod dowództwem G. Hope, Paget, Fraser, Wellesley, Moore będących. W pierwszej był G. Brygady Ackland z 2678 ludzi i GM. Fergusson z 2880; w drugiej GM. Spencer z 2600 i GB. Nightingale z 2900; w trzeciej GM. Hill z 2800 i GB. Fane z 2640; w czwartej GB. Crawford z 2530 i GM. Murray z 2800; w piątej GB. Anstruther z 2675 i GB. Stuart z 3540 oraz 1203 Portugalczyków. Ogółem cała potęga, oprócz artylleryi, wynosiła 29246. tej hetman Dalmple.

Francuzi pod Zambuesa mieli nad 6000, pod Vimiera nie liczył Xze Abrantes G. Junot nad 14000. Opiakiwać zatem należy nasze zwycięstwo nad trzykroć słabszym nieprzyjacielem odniesione, zapatrując się na haniebną dla nas kapitulacyę, którą Francuzi dyktować, a Anglicy podpisywać musieli. Cóż naród Angielski zyskał wyłożywszy tyle na wyprawę skarbow? Niewiele czasu upłynie, gdy też same wojsko wsparte nowemi posiłkami, biec nas będzie i naszych sprzymierzeńców w Hiszpanii. Naprawdę podobno G. Baird 8000 jazdy i 15 t. piechoty do Hiszpanii prowadzi, gdy nasze zwycięstwa niezmienniejszą liczbę nieprzyjaciela.

Ogłosił Rząd doniesienia urzędowe Admirala Keats, który zmówiwszy się z Margrabią la Romana uprowadził z krajów Duńskich wojska Hiszpańskie. Naosnowaną zmwę między wodzami, dopełnili Hiszpańscy Officyerowie, którzy z Jutlandyi na okręt Edgar Kapitana Graves przeniesli się. Dnia 9 sierpnia Margrabia z korpusem 6000 opłanował miasto i port Nyborg; regiment Zamore ubiegł 18 mil Duńskich we 21 godzinach, nim stanął w miejscu przeznaczonem. Wszystkie regimenty tegoż czasu do portów umówionych spieszyły. Jeden tysiąc Hiszpanów przewiozł się z Jutlandyi do Langelandyi, gdzie Anglicy ze statkami czekali, drugi prosto poszedł na morze. Dwa regimenty w Zelandyi ruszyć chciały, G. Frinon Francuz rodem sprzeciwił się przedsięwzięciu, zamordowanym więc razem ze swoim Adiutantem został; wszakże ci Hiszpani niedoszli portu i rozbrojonymi byli. Saumarez zabrał na statki 2500 w Lan-

gelandyi, lecz w Nyborg Duńczycy przeszkadzać usiłowali; Bryg Fama od 18 dział i Kutter Salomon od 12 na kotwicach przed portem stanęły między Hiszpanami a przewożowemi Angielskimi statkami. Margrabia la Romana chciał oszczędzić Duńczyków i żołnierzowi swojemu wszelkiej krzywdy zakazał; lecz okręta Angielskie kończyć sprawę musiały, bronili się zgromadzeni Duńczycy, tych uporem rozjątrzeni Hiszpani stojący na brzegu, do nich ognia dali; musieli więc poddać się przewyższającym siłom: Duńczyków 7 legło, a 13 ranę odniosło. 57 statków przewożowych zbliżyło się do Niborga, zabrali się Hiszpanie i przepłynęli o 4 mile do Sliphawen gdzie później całkowicie na okręta siedli, Duńczyków na wolność puszczono. Magazyny konie i inne zapasy zostać musiały, niemożąc bydlę na prędko zabranami. Elfi Bey Naczelnik Mameluków Egipskich, i G. Wellesley dowódca w Portugallii, przybyli do naszej stolicy.

Margrabia la Romana do Hiszpanii popłynął. G. Achmuty zaciąga na żołd Angielski ochotników wielu, tak, że dostarczone przez W. Brytanię posiłki Hiszpanom wkrótce wynosić będą liczbę 80 t. Hiszpanie najsilniejsz uzbrajają się; zgromadziła wielką potęgę pod Madrytem z wojska regularnego i milicji, którą nieprzerwanie w obrótach wojennych ćwiczą wodzowie.

PARYŻ d. 11 października. Matka Imperatora i Królowa Hiszpańska oglądały Panorama Tyllzańskie, które dawniej samemu Imperatorowi było prezentowane. G. Junot Xze Abrantes, skutkiem podpisanej umowy w Lisbonie, tu przybył. Wszyscy Officyerowie służący na 7 liniowych i 5 fregatach, które z nieszczęśliwej pod Trafalgar bitwy schroniwszy się do Cadix, teraz poddać się Rokoszanom musiały, do Tulonu przypłynęli. Napoleon niepotwierdził umowy przez G. Dupont z Insurgentami podpisanej, owszem aresztować i sądzić kazał, iako pierwszego klęsk Francuzkich sprawę, mianowicie co do ustąpienia z Walencyi i przeciętej z Portugallią komunikacyi. Wyrokiem w Metz podpisanym rozkazał Imperator sekwestrować w całej Francyi własność Hiszpańską dla nadgródzenia strat, iakie Francuzi i stronnicy Króla Józefa ponieśli w Hiszpanii.

Rokosze doświadczywszy niepojednokrotnie znacznych klęsk od wojsk naszych straciły odwagę i chęć nacierania. G. Merle opłanował S. Ander; przednia straż w której gwardya Polsko-Francuzka najdużej się, posunęła się do Bribiesca, Marszałek Bessieres popisy czynił, zręczność pochwalił i przysłane krzyże legii honorowej rozdawał. Król wezwał do powrotu tych co z rókoszanami opuszczając własne domy odeszli. Na powiat Salinillas w Biskai nałożona została kontrybucya 80 t. realow wynosząca, którą w trzech dniach zapłacić mieszkańcy powinni. Jest to kara za morderstwa na Francuzach w tej stroinie dopełnione. Duhesme Barcelony strzeże i komunikacyę z Francją utrzymuje. Marszałek Ney z 10 t. pod Bilbao stoi. Król z główną komendą jest w Vittoria.

Rząd centralny ustanowiony w Madrycie zwoływa mieszkańców Walencyi, Andaluzyi Kastylii nowy, Galicyi, dla uformowania wielkiego wojska.

Nieszczęśliwi chcą być ofiarą nierozsądnego zapalu, który do przepaści ich prowadzi. Oprócz oręża Francuzkiego niezgoda pokonani zostaną. Niema Europa doskonałego wyobrażenia o Hiszpanii, gdyż iedni Kastyliyczycy światu są znanymi. Ci za nic mają inne prowincye, i nie nieznaydują coby ich dumie zrównać mogło; gdy sami nie są iak tylko cieniem tego czym byli ich przodkowie. Andaluzianie są Gaskończykami Hiszpańskimi; mają więcej dowcipu od innych, lecz więcej też są zapaleni, chępliwi dumni i gwałtowni. Nienawisć między Kastylią a Katalonią jest iawna i do nieprzystoynnych w narodzie zapędów bywa posuniona. Osóbnego jest zdania Arragonia, która oddzielnie czynić usiłuje. Nic niezostaje coby podchlebiało dumie rokoszanow oprócz zwycięstwa nad G. Dupont, lecz ani te, ani Anglicy ich wesprzeć zdołają. Wszystko musi ustąpić niezwyciężonym rycerzom W. Napoleona.

W Strazburgu na przyjęcie piątego korpusu, któremu dowodzi Marszałek Mortier X. Trewiso wystawiono bramę tryumfalną nad mostem na Renie w czasie niebytności W. woyska wybudowanym. Sporządzono wielkie stoły na 4000 osob. Przygotowano wience złote dla ukoronowania zwyciężkich orłów. Prefekt rząd i całe miasto, spotykając zamiastem mężnych, którzy chwałę i pokoy oyczynnie przyniesli. Officyerowie i żołnierze stawiają w wygodnych mieszkaniach, we wszystkie potrzeby umyślnie przygotowanych.

Napoleon spodziewany w stolicy dnia 18, gdyż Marszałek Dworu przysłał z Erfurtu rozkazy, iżby iuż nie ztąd nie posyłano dla Imperatora, który w przeciągu dni ośmiu powróciwszy, ma objąć hetmaństwo z X. Neuchatel nad woyskami w Hiszpanii. Na ułatwienie komunikacyi handlowey i wygody podróżnych, rozkazał Napoleon zrobić drogę od Metz do Strazburga, oraz na wierzchołku góry Genevre dobyć źródło wody; pierwsze dzieło przedsięwzięte, drugie zaskutecznił; źródło ocembrowano pięknem marmurem, w którym na pamiątkę dzieł Napoleonowych opisanie na pergaminie w puszce złożono. Ta robota ile służy potrzebie podróżnych tyle zadziwia artystow.

Powracając Monarcha do stolicy ma odprawić wielkie popisy u iednego z Xiążąt ligi Reńskiej, którego na ten koniec woyska iuż są zgromadzone.

Korsarz z Calais, Alexandrine, opanował bogato ładowny statek Angielski od 284 beczek. Powracał on z osad Hiszpańskich, długo i upornie walczył, pokonany zaprowadzony był do Fecamp: z ienców Francuzkich i 3 podróżnych uwolnił zwycięzca z ich pieniędzmi. Marszałek Victor do armii Hiszpańskiej wyjechał.

ERFURT d. 17 października. Dni ostatnich niebytność wielkich gości przemieniła miasto nasze w pustynię; wszystko zdawało się bez ruchu obumarłe; przeciwnie w Weymarze lasy i góry zdawały się życia nowego nabierać, wszystko tam było w poruszeniu. Tam dnia 7 stoł Imperatorski na 16 osob był nakryty; siedzieli u niego W. Monarchowie, Królowie Bwaraski, Wurtemberski, Saski, Królowa Westfalska, Xiążęta Prymas, Wilhelm Pruski, Benewentu, Neuchatel, Oldenburg, X dzie-

dzieczny, Xiężna Karolina Weymarsey. U stołu Marszałkowskiego; Maret, Caulincourt X. Vicenza, Marszałek Duroc X. Frioul, G. Nansouti, Graf Remusat Szambelan, GG. Savary, Lauriston, PP. Canouville, Montesquieu, Cavaletti, Henry, Beausset, Marszałek Lannes, Bourgoing i ieden Adiutant; ze swity Króla Saskiego Graf Marcolini, Gablentz, Półkownik Guthschmidt, Funk, Perinowski; ze swity Króla Wirtemberskiego Półk Górbitz, GM. Dillen, Graf Salm, X. Hohenloe, Breuntag, Moltke; ze swity Króla Bawarskiego G. Wartenberg, G. Reus, Minister Mentgelas; ze swity Króla Westfalskiego pierwsza Dama honorowa, Graf Truchses, Graf Firstenstein, i 3 Adiutantow; ze swity X, Prymasa Xze Leyen, Graf Beust, G. Furth, Wedel, Henkel, Knebel, Riedesel, Baumbach, Dama honorowa Wettenhof, Grothe, Voigt, Wolfskel, Fritsch, Schaltor, Oertz, Waldner, Gall, Schale. Ogółem u stołu drugiego było 67 osob.

Na polowaniu w Etersberg, iedna tylko ulica została otwartą do przechodu; dachy na budach były najmowane i droga gdyby łoże przez ciekawych opłacane. W wielu miejscach koło wielkiego namiotu, tarczą zwanego, były prze-najmowane rusztowania. Piekarze i cukiernicy roznosili obficie różne ciasta cukry i napoje, które wporze przed obiadowey do godziny 5 naydrożey sprzedać mogli. Prędkość i zręczność z iaką Napoleon strzelał wszystkich zadziwiła.

W Weymarze postawiony był Obelizek na 90 stop wysokości; przy oświeceniu miasta cały lampami osadzony, podobny do Pharos, który Alexandrya i morze oświeca, przypominał wszystkim podbicie Egiptu przez W. Napoleona przed dziesięcią laty. Pośrodku gwiazda iasniała. Na teatrze grano Rodogundę z Kornela, Mahometa z Woltera, Radamanta z Krebillona. Sztuczne ognie z Paryża z prowadzone podziwieniem były patrzących.

Już nareszcie rozjeżdżają się Monarchowie. W Goltha kazano przygotować 10 koni wierzchowych i 100 pod poiazdzi po tyleż na każdej stacyi rozłożono. X. Prymas dnia 11 do Frankfortu powrócił, 12 Królowie Westfalscy wyjechali, a 13 w Cassel staneli. Marszałek Mortier dnia 10 do Manheimu przybył. Dwór tej stolicy ma długu 10 milionow; powrócił do niej X. dziedziczny Badenski. Król Saski przez Lipsk przejeżdżał do Drezna z kąd ma dalszą podróż odprawić. Napoleon dnia 18 ma stanąć w Paryżu. Król Saski 29. w Warszawie.

W tem Xięstwie od wprowadzenia Kodexu Napoleona do 26 września sędziowie pokoju zakończyli spraw 2328. Zyd Berck rodem z Pragi, który w Ru 1794 korpusowi swego narodu dowodził, a potem w legii we Włoszech służył, i iako mężny Officyer dystyngwował się, został Szefem szwadronu w regimencie półkow Torno. Kurjer z Erfurtu do Londynu wyprawiony miał ponieść ostateczne do pokoju z ładem układy. Woyska w obozach Pirna i Bautzen zebrane, gotują się do długiego i dalekiego marszu. 173 Officyerow losem wybranych pospiesza do Hiszpanii dla dowodzenia w półkach pułkowych.

W Wilnie w Drukarni XX. Piłarów Wileńskich.

DODATEK